

lod den optage flere Elever, men det troer jeg, vil vise sig at være en Vildfarelse — desto vanskeligere bliver det for den enkelte Mand, der staaer i Spidsen for Bestyrelsen, at have det Tilsyn, som han bør og skal; han bliver let fra en virkelig Bestyrer af den egentlige Uddannelse til en blot og bar Bestyrer af Skolens økonomiske Side. Jeg troer, at naar man vil see sig omkring i de store private Skoler, vil det ikke være vanskeligt at finde Exempler paa, at noget Saadant let kan skee. Naar man har sagt, at der i Metropolitan-skolens Tilstedeværelse her ikke laae nogen Kontrol, ikke laae Noget, der kunde nærmere sig til, at den ligesom blev en Norm for de andre Skoler, saa troer jeg ogsaa, at man i den Henseende ikke har seet Forholdene, som de i Virkeligheden ere. Derjom det var saa, at vi her i Kjøbenhavn aldrig havde seet Exempel paa, at Skoler gik tilbage, at Skoler, der tidligere under en dygtig og nidkær Bestyrer havde været fortrinlige, kom i Forsald, saa kunde der være Noget i en saadan Udtalelse, men det er Alle, der have levet i Kjøbenhavn i længere Tid, noksom bekendt, hvorledes en Skole i Løbet af nogle Aar kan hæve sig til en stor Høide og derefter i Løbet af nogle Aar atter synke ned. Nu virker netop det, at en Skole som Metropolitan-skolen er her i Kjøbenhavn, i det store Centrum for den klassiske Uddannelse, til at de private Skolers Bestyrere blive nøbde til at tage mere Hensyn til Skolens almindelige Formaal og mindre Hensyn til de Formaal, som for dem saa let kunne træde frem i første Række, nemlig de industrielle. — Den ærede Forslagsstiller sagde igaar spøgende om et andet Forslag, at han vilde blot foreslaae en ubetydelig Ændring deri, saa vilde han være tilbøielig til at tiltræde det. Jeg vil tillade mig det Samme med dette Forslag; jeg vil foreslaae en Ændring, som ikke er stor, den nemlig, at man istedetfor Otte-tallet i „1864“ sætter et Nital, saa at der kommer til at staae 1964; jeg kunde da være tilbøielig til at stemme for Lovforslaget.

Fsberning: Derjom det ærede Medlem kan garantere mit Liv saa lang Varighed, at

jeg ikkebestomindre kan faae den Fornøielse at see Skolen neblagt, skulde jeg være tilbøielig til at gaae ind paa hans Forslag.

S. Sage: Jeg kan ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, om Metropolitan-skolen staaer høiere end de private Skoler her i Byen, der have stillet sig den samme Opgave. Saa vidt jeg skulde have en Dom derover, antager jeg, at Metropolitan-skolen har flere væsentlige Fordele, medens de andre Skoler maastee have sine Fortrin. Men det synes mig heller ikke at være det Spørgsmaal, som her for Folkethinget kan blive det Afgjørende ved denne Sag. Jeg skal heller ikke indlade mig derpaa, om vi ved at vedtage et Forslag om Medlæggelsen af Metropolitan-skolen dermed give Stødet til, at de øvrige lærde Skoler falde; det staaer ganske vist frit. Men der er en anden Betragtning, jeg vil gjøre gjældende. Vi have nu i en Række af Aar fra Rigsdagens Side oftere ved Initiativ fra Folkethingets Side arbejdet utrætteligt for Skolevæsenets Udvikling; der er gjort betydelige Offre fra Statens Side, for at Almueskolevæsenet skulde blive bedre, for at Lærernes Stilling skulde blive en anden, for at Staten kunde støtte disse Skoler saaledes, at de bleve istand til at løse deres Opgave bedre; vi have ved Siden deraf bidraget ikke ganske Ubetydeligt til Bondehøjskolens Oprettelse; vi have søgt at udvikle Realskoleundervisningen i Byerne. Herved ere betydelige Krav tilfredsstillende. Nu synes det mig, at det vil være uheldigt, om Folkethinget, hvori der sidder endeel Medlemmer, som ganske vist have nydt betydelige Fordele ved de Offre, Staten har gjort, vil sige: „Stop nu med Omhuen for Ophøielse“. Vi skulle ikke alene ikke give Mere, end vi have givet tidligere til den lærde Undervisning, vi skulle tværtimod tage fra de lærde Skoler; vi skulle ikke indskrænke os til, hvad der i en Række af Aar er skeet ved Medlæggelse af Skoler, men gaae videre paa denne Bane. Saaledes ere vi tilbøielige til at berøve betydelige Klasser af Folket, der nu, fordi de ere stillede anderledes, eller fordi de ville offere mere af Tid, Kræfter og Penge paa deres Børns Opdragelse, trænge